

קירקה ואודיסאוס

על פי "סיפורי קסמים לילדים"
מאת מ.א. פרייס (1926)

על האי היווני איאיה עמד פעם ארמון גדול של המלכה קירקה, יפהפייה אך רעת הלב.

היא חיה לבדה ולא היו לה משרתים או מלווים, אך הגן שלה היה מלא חיות. קירקה הייתה מכשפה גדולה וידעה להפוך בני אדם לחיות. כאשר על האי שלה נחתו אנשים זרים היא נהגה להפוך אותם לאריות, זאבים וחזירים. החיות מכושפות שהסתובבו בגן ונזכרו שהיו פעם בני אדם. הם יכלו רק לנהום או לנחור, אך כושר הדיבור נלקח מהן. יום אחד אונייה גדולה עגנה במפרץ האי. הייתה זו אוניה של גיבור גדול בשם

אודיסאוס, שהיה בדרך הביתה ליוון, אחרי מלחמת טרויה. אנשי האונייה היו רעבים ובגדיהם קרועים, כי, עברו סכנות והרפתקאות רבות. הם ירדו חוף כדי לחפש מזון ומי שתייה. אודיסאוס עלה על גבעה כדי להתמצא בשטח ולמצוא מקום כלשהו בו יוכלו אנשיו לנוח בבטחה. הוא לא ראה כל בית

נראו שקטות ומנומנמות. בסוף אורילורוס החליט להתקרב לארמון. החיות לא התנפלו עליהם, אלא סובבו אותם והוציאו קולות מוזרים. הן נשכבו לרגלי אורילוכוס וניסו ללקק את ידיו. נדמה היה לו כי הוא רואה מבט תחינה בעיניהן. הן נראו כמו בני אדם בצרה.

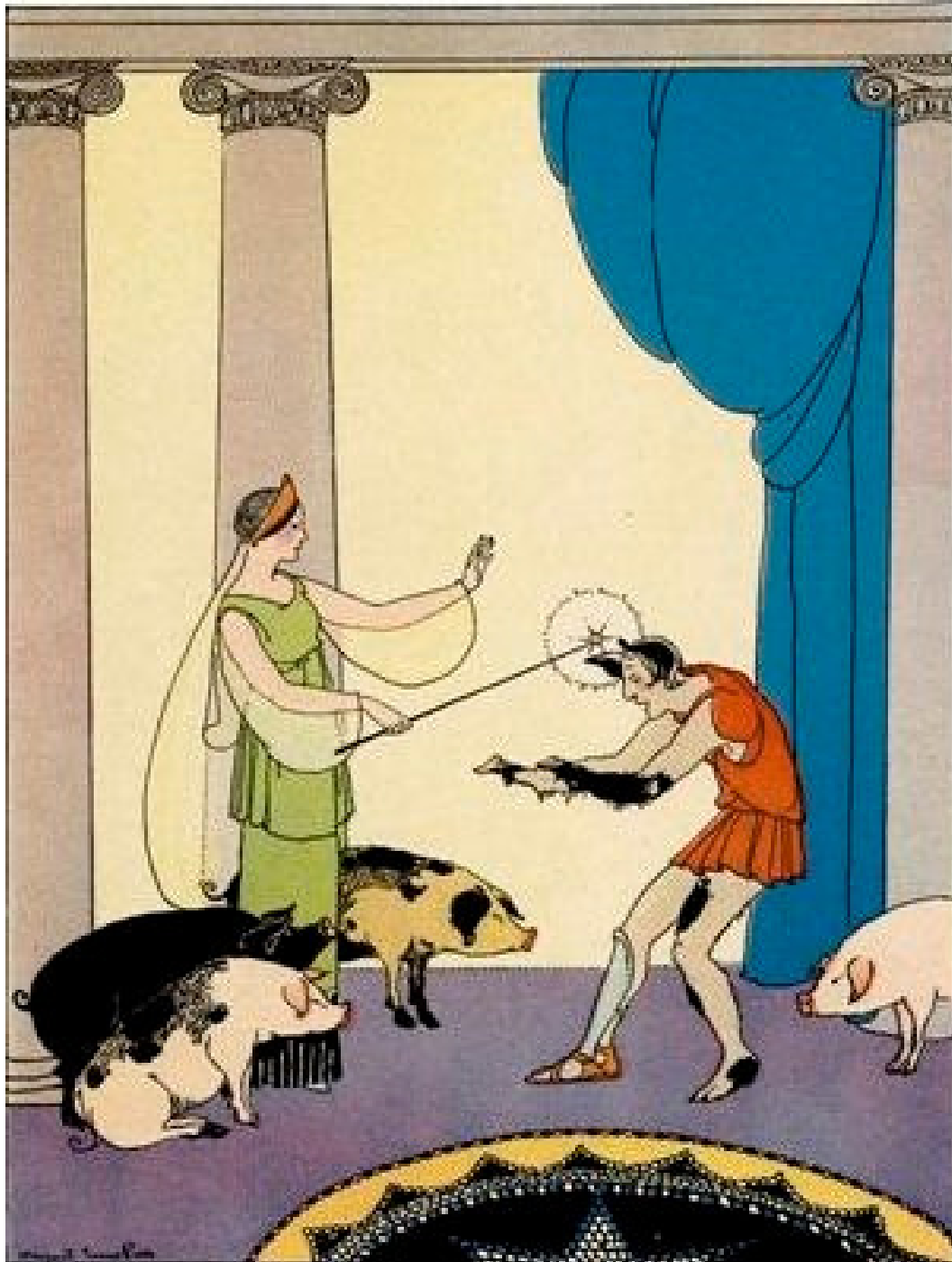
אורילוכוס ליטף את ראשיהן והתקדם לכוון הארמון, שמשם נשמעה מוסיקה ושירה. הוא קרא בקול ולקראתו יצאה אישה יפהפיה בבגדים מפוארים, שהזמינה אותו ואת חבריו להיכנס לביתה.

המלחים עייפים מהדרך נכנסו לארמון, שמחים לקבלת הפנים, אך המבט בעיני המארחת עורר חשדו של אורילוכוס, והוא נשאר בחוץ, והסתתר קרוב לחלונות כדי לצפות ולהבטיח שלחבריו לא אורבת סכנה כלשהי. הוא ראה שאנשיו הוזמנו

ולא בני-אדם, אך בגיא רחוק הנשא עמוד עשן חלוש. אודיסאוס קיווה שבמקום זה יוכל למצוא מחסה, חזר לאונייה והחליט לשלוח קבוצת חלוץ כדי לבדוק זאת.

בראש הקבוצה העמיד את ידידו אורילוכוס. אודיסאוס עצמו, עם יתר אנשיו, נשאר בינתיים על האונייה שלהם. האנשים בפיקודו של אורילוכוס התקדמו דרך החורשות לכוון העשן וכעבור זמן ראו לפנייהם ארמון מפואר בין עצים. עמודי הארמון זרחו בלבן ומזרקות מים התרוממו לגובה. נראה היה לאנשי הקבוצה

שימצאו במקום זה קבלת פנים יפה. אך כשהתקרבו, נבהלו כי ראו חיות טרף שהסתובבו ביו העצים סביב הארמון, זאבים, אריות ונמרים. להן הסתתרו תחילה, ומהמסתור צפו בחיות, שהתנהגותם נראתה להם מוזרה. החיות

לשבת לשולחן ערוך בהידור, ומלא אוכל טוב. בזמן שאכלו מוסיקה מתוקה נשמעה והאוויר התמלא ריחות בושם טוב. אחרי שהאנשים סיימו את ארוחתם הם התמתחו על הספסלים, שבעים ומנומנמים. אורילוכוס קינא בהם והחליט כבר להיכנס בעצמו לארמון, אך פתאום ראה את המארכת עם שרביט שנהב בידה, כשהיא עוברת בין האנשים הרדומים ונוגעת בהם, אחד אחרי שני. הוא ראה שאוזניהם של אנשיו גדלות, גופם מתכסה בזיפים, על ידיהם ועל רגליהם מופיעות פרסות והם נופלים על ארבע אל הרצפה. כל חבריו נעלמו ובמקומם הוא ראה עדר חזירים הנוחר ומסתובב בין רגלי שולחנות באולם. כעת הבין אורילוכוס שהמארכת שלהם היא המכשפה קירקה שעליה שמע כבר סיפורים רבים. הוא גם הבין את

כמו אודיסאוס. היא הושיבה אותו לשולחן,

חייכה כשראה
שהוא אוכל ושותה
ותכננה להפוך אותו
לחזיר-בר גדול. אך
כשבסוף נגעה בו
בשרביט חיכתה לה
הפתעה. אודיסאוס
לא נפל לרצפה,
מדדה ונוחר כמו
חבריו. הצמח של
הרמס הגן עליו
בפני הכישוף. הוא

שלף את חרבו ותקף את קירקה, באומרו
שיהרוג אותה אם לא תשחרר מכישופיה
את חבריו.

קירקה המבוהלת נפלה על ברכיה
והתחננה על חייה. היא הבטיחה להסיר
את הכישופים, לספק מזון ומים לאוניה

התנהגותם המוזרה של כל החיות, שאותן
ראה לפני הארמון. המכשפה הובילה את
עדר החזירים לדיר מלוכלך, וסגרה אותם
שם, נוחרים ובוכים, זרקה להם שק
אצטרובלים ועזבה אותם צוחקת בקול.
אורילונוס רץ מהר חזרה לאונייה וסיפר
לאודיסאוס מה קרה לאנשיו. הגיבור רצה
לצאת מיד אל הארמון, להציל את חבריו
ולנקום בכוח החרב שלו. אך בדרך עצר
אותו האל הרמס.

"אמנם הנך גיבור גדול" אמר האל "אך
החרב שלך לא יכולה לגבור על הכישופים
של קירקה. אבל אני נותן לך צמח מיוחד
והוא יגן עליך בפני הכוח המגי שלה." הוא
נתן בידו של אודיסאוס ענף ירוק ונעלם.
אודיסאוס החזיק את הענף ביד והתקדם
אל הארמון. החיות המכושפות הלכו כולן
אחריו. קירקה יצאה לקראתו, שמחה
שנפל לידה קורבן חדש ועוד נאה וחזק

של אודיסאוס וגם לעזור בהמשך דרכו.
והיא עמדה בדיבורה. היא עברה עם
השרביט הכישוף בין כל החיות, חזירים,
אריות, זאבים ונמרים והם הפכו שוב
לבני-אדם. היא סיפקה לאנשי אודיסאוס
בגדים מפוארים חדשים, הכינה במו ידיה
מפרש חדש לאונייה שלהם וגם הסבירה
לאודיסאוס מה הוא הנתיב הבטוח ביותר
שבו עליו לשוט כדי להגיע בשלום
לאיטקה, מולדתו.